

29 Я когáто оузрѣе плодò, ꙗкіе прѣща сѣрпѣ, зашто фтасѣ жãтвã тã.

30 И говореше: на каквò да оуподòбиме цãрство то Бжїе: ꙗли съ коѧ прїтча да го сравниме;

31 Да го оуподòбиме со сїнапово то зърно, коѣто когáто се постѣе въ землã тã, нãй мãлко ѣ ѿ сїчки те сѣмена зѣмни:

32 И когáто се постѣе, порãстѣва, ꙗ кѣва пò големо ѿ сїчки те зѣлїã, ꙗ прãви стѣбла голѣми, што мо жатѣ птицы те небесны да се загниѣзãватѣ подѣ сѣнка тã мѣ.

33 И съ такїва много прїтчи ѡмъ говореше слово то, каквòто мо жехã да слѣшатѣ

34 И безѣ прїтча ѡмъ не говореше слово: а на єдинѣ на оученицы те си толкѣваше ги сїчки те.

35 И рече ѡмъ въ тòл дѣнь, кãто мржкнã: да заминеме одонãдѣ.

36 И кãто ѿпѣстнãха нарòдш те, земãха го (оученицы те) каквòто бѣше въ гемїã тã: но ꙗ дрѣги гемїи ѡмаше съ нѣго.

37 И бѣдѣ фжртѣна голѣма: а вòлны те се влївахã въ гемїã тã, што щеше да потжне вече.

38 Я тòй бѣше на кормã тã, ꙗ спãваше на возглãвни-

ца: ꙗ сокѣднãха го, ꙗ рѣко хã мѣ: оучителю, не мãришѣ ли че загниѣваме;

39 И кãто станã запрети на вѣтжратѣ, ꙗ рече на морѣ то, мжчи, престани, ꙗ легнã вѣтжро, ꙗ бѣдѣ тишина голѣма.

40 И рече ѡмъ: зашто сте тòлко страшливи; каквò нѣмãте вѣра;

41 И оуплашїхãсе съ голѣмѣ страхѣ, ꙗ говорехã єдинѣ дрѣгимѣ: кой ли є тòл, што ꙗ вѣтжро ꙗ морѣ то го послѣдѣватѣ;

ГЛАВА В.

И когáто заминãха одонãдѣ морѣ то въ странã тã Гадарїнска.

1 ꙗкїе щомъ ѡзлѣзе ѡзѣ гемїã тã, срѣшнã го єдинѣ челòвѣкѣ, който ѡдеше ѿ грòбища тã съ дѣхъ нечїстѣ

3 Кòйто живѣеше во грòбища тã, ꙗ нїкой немòжеше да го вжрже нїто съ верїги:

4 Зашто много пѣти ꙗ съ клãпы ꙗ съ верїги го вжрзѣвахã, а тòй ꙗ верїги те скжѣваше, ꙗ клãпы те стрòшѣваше: ꙗ нїкой не можѣ да го смїри.

5 И тѣкога ноцã ꙗ денã, вїкаше въ грòбища тã ꙗ по горѣ те, ꙗ кїешесе съ кãментѣ.

6 И кãто видѣ Исѣса ѿ